

8/10/2020

Είδος : Ακριβής, Αλγεαίος, Μερικές Διαφορικές Εξισώσεις

Partial Differential Equations, Lawrence Evans (σε pdf) (Yan Kap 1, 2, 3.2)

1) Τι είναι μια ΗΔΕ n τάξης

Είναι μια εξίσωση για μια άγνωστη συνάρτηση $u: U \rightarrow \mathbb{R}$, $U \subset \mathbb{R}^n$ ανοικτό, και κάποια από τις μερικές παραγώγους της.

2) Συμβολισμός: Για u όπως στο 1) και πολυδιάκτη $\alpha \in \mathbb{N}_0^n$, $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_n)$, τάξης $|\alpha| = \alpha_1 + \dots + \alpha_n$, ορίζουμε $D^\alpha = \frac{\partial^{|\alpha|}}{\partial x_1^{\alpha_1} \dots \partial x_n^{\alpha_n}}$

3) Γενική μορφή (ουσιαστικά αχρηστική) ΗΔΕ:

(1) $F(D^k u(x), D^{k-1} u(x), \dots, Du(x), u(x), x) = 0$, $x \in U$. $F \in \mathbb{R}$, $u \in \mathbb{R}$

όπου $k \in \mathbb{N}_0$

$D^k u := \{ D^\alpha u : |\alpha| = k \}$ (όλες οι μερικές παραγώγους της u τάξης k)

Ειδικότερα: $D^0 u = u$ (η ίδια u), $D^1 u = (\frac{\partial u}{\partial x_1}, \frac{\partial u}{\partial x_2}, \dots)$

$\frac{\partial^2 u}{\partial x_n^2}$ (η κλίση της u)

$D^2 u = \begin{pmatrix} \frac{\partial^2}{\partial x_1^2} & \dots & \frac{\partial^2}{\partial x_1 \partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial^2}{\partial x_n \partial x_1} & \dots & \frac{\partial^2}{\partial x_n^2} \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^{n \times n}$

(Ο Εξισωτής)
 $u: U \rightarrow \mathbb{R}$

$$\text{Εξω} \quad F: \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{n-1} \times \dots \times \underbrace{\mathbb{R}^n}_{=\mathbb{R}^{n \times n}} \times \mathbb{R} \times \mathcal{U} \rightarrow \mathbb{R}$$

Είναι γνωστή συνάρτηση (συνήθως αλγεβρική) και $u: \mathcal{U} \rightarrow \mathbb{R}$ είναι η ζητούμενη πραγματική ^{αγνή} συνάρτηση ή λύση της $\mathcal{U}$, η οποία στην καλύτερη περίπτωση θα δώσει να είναι κλασική λύση, δηλ. $u \in C^k(\mathcal{U})$ [δηλ.

όλες οι μερικές ποσότητες μέχρι και την τάξη k της ΜΔΕ $\mathcal{U}$ να είναι συνεχείς]

Σημείωση: Πολλές ΜΔΕ (οι περισσότερες, αν όχι όλες] προκύπτουν από κάποια συγκεκριμένα προβλήματα τα οποία περιγράφουν ένα υπαρκτό φαινόμενο, δηλαδή το [μοντελοποιούν $\Gamma = \tau_0$ μεταφράζουν σε Μαθηματικά] Αυτά τα φαινόμενα μπορεί να είναι π.χ. ασυνεχή, δηλ. η λύση u της ΜΔΕ η οποία περιγράφει το υπαρκτό φαινόμενο, είναι μη συνεχής (ασυνεχής) ($\Rightarrow$ δεν είναι κλασική λύση)

(απλούστερο παράδειγμα. Εξίσωση Burgers:

$$\underbrace{u_t}_{= \frac{\partial}{\partial t} u(x,t)} + u(x,t) \underbrace{u_x}_{= \frac{\partial}{\partial x} u(x,t)} = 0, \quad x \in \mathbb{R}, t \in \mathbb{R}$$

κλασική λύση (αν-και-όσο-υπάρχει) $u \in C^1(\mathbb{R}^2)$

Η εξίσωση περιγράφει ωστικά κύματα (shock waves): π.χ. υπερηχητικό σφροπλάινο που << σπάζει τον ήχο >>)

Συνεπώς, για να δώσουμε απάντηση σε τέτοια υπαρκτά προβλήματα θα πρέπει να επιτρέψουμε πολλές (φρέσες και μη κλασικές, (γενικευμένες ή) ασυνεχείς λύσεις (π.χ. ασυνεχείς), οι οποίες όμως θα είναι καλά ορισμένες και θα εφηνχίζαν το πρόβλημα ($\Rightarrow$ το πρόβλημα καθορίζει την θεωρία που

αναπτύσσουμε για να το ανακρίνουμε

4) Πρώτη ταξινόμηση ΜΔΕ: ως προς την (μν-) γραμμικότητα: (i) Η ΜΔΕ (Δ) λέγεται γραμμική (linear) αν είναι της μορφής $\sum_{|\alpha| \leq k} a_\alpha(x) D^\alpha u(x) = f(x)$.

για γνωστούς συντελεστές $a_\alpha: U \rightarrow \mathbb{R}$ και $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ [$f \equiv 0$ ομογενής].

(ii) Η ΜΔΕ (Δ) λέγεται ημιγραμμική (semi-linear) αν έχει την μορφή $\sum_{|\alpha| \leq k} a_\alpha(x) D^\alpha u(x) + a_0(D^{k-1} u(x), \dots, Du(x), u(x), x) = 0$.

$\dots, Du(x), u(x), x) = 0$.

[όχι σχεδόν γραμμική = almost linear]

(iii) Η ΜΔΕ (Δ) λέγεται ομογενή γραμμική (quasilinear) αν έχει η μορφή

$$\sum_{|\alpha| \leq k} a_\alpha(D^{k-1} u(x), \dots, Du(x), u(x), x) D^\alpha u(x) + a_0(D^{k-1} u(x), \dots, Du(x), u(x), x) = 0$$

[παράδειγμα για $k=1$: $u_t + u \cdot u_x = 0$ (Burgers)].
Η ΜΔΕ (Δ) λέγεται πλήρως μη γραμμική

αν εξαρτάται μη γραμμικά στις παραγώγους ανώτερης τάξης.

5) Παραδείγματα. (βλ. και Evans) $u: U \rightarrow \mathbb{R}$
Εξίσωση Laplace: $\Delta u = 0$, $\Delta = \sum_{i=1}^n \frac{\partial^2}{\partial x_i^2}$ $u \in C^2(U)$

$$\Leftrightarrow \Delta u(x) = 0 \Leftrightarrow \text{tr}(D^2 u) = 0 = \sum_{i=1}^n u_{x_i x_i}$$

κλασική λύση: $u \in C^2(U)$

$$\textcircled{A} \Leftrightarrow u_{x_1} x_1 + u_{x_2} x_2 + \dots + u_{x_n} x_n = 0$$

μδε 2^{ος} τάξης γραμμική [έχει μόνο παραγώγους
2^{ος} τάξης και οι συντελεστές τους είναι
σταθεροί = 1] (πρότυπο εφ' ελαττωτικά τύπου)

Εξίσωση Poisson: $\Delta u = f$.

β. εξίσωση μεταφοράς: $u_t + b \cdot \nabla u = 0$ $\nabla u = (u_{x_1}, \dots, u_{x_n})$
όπου $u: U \xrightarrow{(\alpha, \beta)} \mathbb{R}$, $U \subset \mathbb{R}^n$ ανοιχτό

$b: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ γνωστή (εξωτερικό) διανυσματικό
πίεδιο (= v ταχύτητα της «μεταφοράς»)
μδε 1^{ος} τάξης γραμμική.

Σημείωση Συμβατισμού: όταν

έχουμε $u(x, t)$ με $x \in \mathbb{R}^n$, $t \in \mathbb{R}$
συμβατίζουμε $Du(x, t) = (u_{x_1}(x, t), \dots, u_{x_n}(x, t))$, $t \in \mathbb{R}$.

αρι π.χ. $D_x u(x, t)$, [δηλ. την παραγώγηση
ως προς τον χώρο την συμβατίζουμε πάντα.
ανεξάρτητα]. Το ίδιο και για την Δ :

γ. $u_t - \Delta u = 0$ εξίσωση θερμότητας (δευτέρης τάξης γραμμική)
(πρότυπο εξισώσεων παραβολικού τύπου)

δ. $u_{tt} - \Delta u = 0$ εξίσωση κύματος
(δευτέρης τάξης γραμμική)
πρότυπο εφ' υπερβολικού τύπου.

ΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΟΥΜΕ.

Επιπλέον παραδείγματα:

ε. εξίσωση Schrödinger (βαρική εξίσωση της κβαντομηχανικής) $u: U \rightarrow \mathbb{C}$, $U \subset \mathbb{R}^n$

$$i u_t + \Delta u = 0 \Leftrightarrow i (u^i_t(x, t) + i (u^r_t(x, t) + \Delta (u^i(x, t) + u^r(x, t))) = 0$$

α. $u_t + u \cdot u_x = 0$ εφ. Burgers (1^{ns} τάξης
αορατά γραμμικά)

β.

$$|Du| = 1$$

εφισων εκόνας.

όπου για $x \in \mathbb{R}^n$, $|x| := (x_1^2 + \dots + x_n^2)^{1/2}$

Ευκλείδεια νόρμα $[= \|x\| \text{ στο } \mathbb{R}^n]$ και

$Du = (u_{x_1}, \dots, u_{x_n})$ εφισων εκόνας $\Leftrightarrow$

$$u_{x_1}^2(x) + \dots + u_{x_n}^2(x) = 1 \quad \Leftrightarrow \quad u_{x_1} u_{x_1} + \dots + u_{x_n} u_{x_n} = 1$$

$$[\text{όχι} : u_{x_1} x_1 + \dots + u_{x_n} x_n = 1]$$

πρώτος τάξης, πλήρως μη γραμμικά

γ. εφισων Monge - Ampère :

$$\det(D^2u) = f$$

Εξισωτός

δευτέρου τάξης πλήρως μη γραμμικά

[βλ. σε αναδιαστολή $\text{tr}(D^2u) = 0$, εφ. Laplace]

π.χ. για $n=2$,

$$\det \begin{pmatrix} u_{x_1 x_1} & u_{x_1 x_2} \\ u_{x_2 x_1} & u_{x_2 x_2} \end{pmatrix} = u_{x_1 x_2} \cdot u_{x_2 x_2} - (u_{x_1 x_2})^2 = f$$

και $u \in C^2(u)$

δ. εφισων ελαστικη επιφανεια :

$$\text{div} \left(\frac{Du}{(1+|Du|^2)^{1/2}} \right) = 0 \quad [\text{όσον} : \text{πρέπει το}]$$

αντικείμενο για τις
κερικές παραγώγους και
βρίττε αν είναι γραμμικά.]

ι. εφ. Korteweg - de Vries (KdV) : $u_t + uu_x + u_{xxx} = 0$